

Γιορτή για το Πολυτεχνείο 2022 Γυμνάσιο Αρκαλοχωρίου

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου

Μάθημα Ιστορίας

Εισαγωγή: ακούγεται κατά την είσοδο των μαθητών στην αίθουσα **Στη συγκέντρωση της ΕΦΕΕ., ή Τσε ή και τα δύο.**

Μια ομάδα μαθητών και μια καθηγήτρια παίρνουν θέση σαν σε τάξη και αρχίζουν τη συζήτηση.

Καθηγητής: Λοιπόν, παιδιά, εσείς ως οι πιο μεγάλοι μαθητές του Γυμνασίου, πρέπει να ετοιμάσετε την γιορτή για το Πολυτεχνείο. Αλλά για να το κάνετε αυτό, πρέπει πρώτα εσείς να γνωρίζετε για το Πολυτεχνείο. Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν. Τι βρήκατε από την έρευνα που κάνατε;

Μαθητής: Το Νοέμβρη του 1973, πριν από 45 περίπου χρόνια μια χούφτα άνθρωποι, νέοι στην πλειοψηφία τους, κλείστηκαν μέσα στο Πολυτεχνείο, διαδήλωναν φωνάζοντας ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, και αναμετρήθηκαν με τα τανκς της δικτατορίας.

Καθηγήτρια: Τι ήθελαν αυτοί οι ονειροπόλοι, αυτοί οι τρελοί; Γιατί έβαλαν τα στήθη τους μπροστά; Ποιος ήταν ο εχθρός τους; Γιατί αγωνίζονταν; Τι διεκδικούσαν;

Ας δούμε την ιστορία τους. Αλλά για να την καταλάβουμε, ας δούμε την εποχή μέσα στην οποία έγινε αυτή η πράξη των φοιτητών που έμεινε στην συνείδηση των ανθρώπων και την ιστορία ως κορυφαία πράξη αντίστασης των νέων της χώρας μας απέναντι σε ένα ολοκληρωτικό καθεστώς. Ήτανε, λέει, δικτατορία. Αλλά τι είναι δικτατορία;

Μαθητής:

Δικτατορία. Λέγεται αλλιώς και χούντα. Κάποιοι στρατιωτικοί παίρνουν την εξουσία με πραξικόπημα, με την βία, με την δύναμη των όπλων, με το έτσι θέλω δηλαδή. Πολύ συχνά αυτό το κατορθώνουν με την βοήθεια ξένων δυνάμεων (που αναμειγνύονται/ανακατεύονται στα πολιτικά πράγματα μιας άλλης χώρας με κανένα άλλο δικαίωμα, παρά μόνο επειδή είναι ισχυροί.) Στην συνέχεια, οι στρατιωτικοί ασκούν την εξουσία αυθαίρετα, τυραννικά, αυταρχικά.

Καθηγήτρια: Στην Ελλάδα, λοιπόν, έξι χρόνια πριν από το Πολυτεχνείο, μια ~~θεαία~~ ομάδα συνταγματάρχες του ελληνικού στρατού, με επικεφαλής τον Γεώργιο Παπαδόπουλο και με την βοήθεια των Αμερικανών, επέβαλε δικτατορία στην Ελλάδα. (Αυτά είναι γεγονότα που δεν αμφισβητούνται από κανένα, και απόδειξη είναι ότι τα γράφουν πια και τα σχολικά βιβλία της Ιστορίας). Ο Παπαδόπουλος και οι ομοϊδεάτες του πήραν τα τανκς, βγήκαν στους δρόμους και

- έκλεισαν την Βουλή,
- κατάργησαν την Δημοκρατία,

- καταπάτησαν το Σύνταγμα,
- διέλυσαν τα κόμματα,
- κατέλυσαν/ κατάργησαν τις ελευθερίες και τα δικαιώματα των πολιτών,
- άρχισαν να κυνηγούν, να συλλαμβάνουν, να φυλακίζουν, να βασανίζουν όλους όσους ήταν αντίθετοι στην χούντα.

Μαθητής: Και πώς φέρθηκε η δικτατορία απέναντι στους νέους, τους φοιτητές;

Καθηγήτρια: Όταν έγινε δικτατορία, τον Απρίλη του 1967, το φοιτητικό κίνημα βρισκόταν σε μεγάλη άνθιση. (Οι φοιτητές διαδήλωναν, διεκδικούσαν, αγωνίζονταν και, βέβαια, ήταν αντίθετοι με την ξενοκίνητη χούντα.) Οι φοιτητές και πριν από την δικτατορία διεκδικούσαν. Κι όταν έγινε δικτατορία συνέχισαν να διεκδικούν δικαιώματα που τους στερήσε η χούντα. Ζητούσαν περισσότερα χρήματα για την Παιδεία (20% για την Παιδεία)

Μαθητής: Και τι θα πει 20% για την Παιδεία;

Καθηγήτρια: Θα πει ότι για κάθε 100 ευρώ που έχει το κράτος πρέπει να δίνει τα 20 για την παιδεία.

Μαθητής: Και πόσα δίνει σήμερα;

Καθηγήτρια: Δεν θες να μάθεις! Λιγότερα από 5%.

Μαθητής: Α! καλά!

Καθηγήτρια: Τέλος πάντων, επανέρχομαι . Οι φοιτητές ζητούσαν να γίνουν φοιτητικές εκλογές και να διακοπεί η στράτευση των φοιτητών, γιατί η χούντα υποχρέωνε τους φοιτητές να σταματούν τις σπουδές τους και να πηγαίνουν φαντάροι.

Οι δικτάτορες, για να αντιμετωπίσουν τους φοιτητές, έκαναν ό, τι και ο Χίτλερ: Αστυνομικοί του Σπουδαστικού τμήματος της Ασφάλειας Αθηνών εφορμούν, δηλαδή «μπουκάρουν» στα γραφεία των φοιτητικών συλλόγων, συχνά νύχτα, και τα κάνουν γης μαδιάμ. Ότι έντυπο βρίσκουν εκεί το μεταφέρουν στην Ασφάλεια. Ο σκοπός τους είναι να φοβίσουν τους φοιτητές και να καταπνίξουν το κίνημα αντίστασης.

Ταυτόχρονα αρχίζουν το ανθρωποκνηνητό σε όλη την Ελλάδα. Συλλαμβάνουν πολιτικούς, δημοκρατικούς αξιωματικούς (γιατί δεν ήταν όλοι οι αξιωματικοί χουντικοί) δημοκράτες αγωνιστές του λαού, φοιτητές. (Μέσα σε όλους αυτούς οι κομμουνιστές έχουν την τιμητική τους) Κατόπιν τους φυλακίζουν, τους βασανίζουν, τους εξορίζουν. Ξέρετε τι θα πει τους εξορίζουν; Όμως, αυτοί δεν λυγίζουν. Έτσι, δίνουν τον χρόνο σε αυτούς που δεν πιάστηκαν να κρυφτούν, να οργανωθούν, να αρχίσουν να φτιάχνουν τις πρώτες παράνομες ομάδες, για να αντισταθούν στον φασισμό. Για να δούμε, ποιο τραγούδι θα ταίριαζε εδώ;

Είμαστε δυο (τραγούδι)

Μαθητής: Κυρία, είπατε να αντισταθούν στον φασισμό. Τι είναι φασισμός;

Καθηγήτρια: Στα λεξικά γράφει ότι είναι ιδεολογία. Στην πραγματικότητα, όπου αυτή η ιδεολογία έγινε πολίτευμα, οι αρχηγοί του κράτους κυβερνούν με τρομοκρατία, επιβάλλουν την ιδεολογία τους με την βία, παραβιάζουν τα δικαιώματα των ανθρώπων. Φασισμό για παράδειγμα είχε η Γερμανία και η Ιταλία, όταν έκαναν τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα φασιστικά καθεστώτα δεν δέχονται να υπάρχει αντίθετη άποψη, καταπνίγουν την ελευθερία της έκφρασης, την ελευθεροτυπία και επιβάλλουν λογοκρισία.

Μαθητής: -Τι είναι ελευθεροτυπία;

Καθηγήτρια: -Να λες και να γράφεις τις σκέψεις σου στον τύπο, δηλαδή στις εφημερίδες, στα περιοδικά και σήμερα στο Διαδίκτυο, ελεύθερα, χωρίς να σε εμποδίζει κάποιος. Όμως, στην δικτατορία οι δημοσιογράφοι και οι πνευματικοί άνθρωποι δεν μπορούσαν να γράψουν ό,τι ήθελαν ελεύθερα. Τα κείμενά τους περνούσαν από έλεγχο. Αυτός ο έλεγχος ονομάζεται λογοκρισία.

Μαθητής: Κυρία, βρήκα ένα τραγούδι που μιλά για τον φασισμό.

Τον φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον (τραγούδι)

Μαθητής: -Και γιατί οι νέοι, οι φοιτητές, δεν κάθονταν στ αυγά τους; Γιατί να πάνε κόντρα στην δικτατορία;

Καθηγήτρια: Ωραία ερώτηση. Γιατί άραγε;

Πρώτα από όλα, είναι στην φύση του ανθρώπου να είναι ελεύθερος. Η ελευθερία για τον άνθρωπο είναι τόσο σημαντική, όσο ο αέρας που αναπνέει. Όταν στερείς από έναν άνθρωπο την ελευθερία, νιώθει να πνίγεται, να παθαίνει ασφυξία. Αν εσένα σε υποχρεώσω να κλειστείς σε ένα δωμάτιο, χωρίς να βγαίνεις από κει, πώς θα νιώσεις; Δεν θα αντιδράσεις; Αφού, λοιπόν, η δικτατορία στερούσε την ελευθερία των ανθρώπων, επόμενο ήταν να υπάρξει αντίδραση. Κι αν αυτό ισχύει για όλους τους ανθρώπους, ισχύει για τους νέους ένα παραπάνω που είναι από την φύση τους ιδεολόγοι και ορμητικοί και παράφοροι και οραματιστές, για αυτό και ζητούν το αδύνατο.

Μαθητής: Έχετε δίκιο κυρία, το κατάλαβα

Καθηγήτρια : Εξάλλου, οι νέοι αντιδρούσαν, γιατί η δικτατορία καταπατούσε και άλλα δικαιώματά τους.

- Υπήρχε και τότε φτώχεια.
- Η παιδεία υπολειπομένη.
- Οι φοιτητικές εκλογές είχαν απαγορευτεί και οι δικτάτορες είχαν επιβάλει μη εκλεγμένους ηγέτες στην ΕΦΕΕ, σαν να λέμε στο 15μελές των φοιτητών.
- Επίσης στρατολογούσε τους φοιτητές, υποχρέωνε δηλαδή τους φοιτητές που ήταν αντίθετοι στην χούντα να διακόψουν τις σπουδές τους και να πάνε με την βία στον στρατό.

Πώς σας φαίνεται; Καταλαβαίνετε αυτά που σας λέω;

Μαθητές : Ναι, ναι, κυρία. Και τι έγινε μετά;

Καθηγήτρια : Στα Πανεπιστήμια εμφανίζονται κάτι τύποι γνωστοί από παλιά : χαφιέδες, ρουφιάνοι, μέλη φασιστικών οργανώσεων με σαφείς οδηγίες από το Σπουδαστικό της Ασφάλειας. «Παρακολουθείτε τους φοιτητές, ενημερώνετέ μας κάθε μέρα, τρομοκρατείτε όπου και όπως μπορείτε, κτυπάτε τους κι εμείς σας καλύπτουμε πλήρως. Αυτοί παρακολουθούν τους φοιτητές και τους καρφώνουν στην Αστυνομία. Η Αστυνομία με τη σειρά της συλλαμβάνει τους φοιτητές και τους μεταφέρει στα κρατητήρια της οδού Μπουμπουλίνας και εκεί τους βασανίζει.

Μαθητής: Αυτό κυρία δεν περιγράφει το τραγούδι «Το σφαγείο»;

Καθηγήτρια : Πολύ σωστά. Ας το ακούσουμε, λοιπόν. Καθώς κάθε φοιτητής ήταν απομονωμένος από τους άλλους, σε ξεχωριστό κελί, επικοινωνούσαν μεταξύ τους με χτυπήματα στους τοίχους. Τακ τακ εσύ, τακ τακ κι εγώ, που λέει το τραγούδι που θα ακούσουμε.

Το σφαγείο (τραγούδι)

Καθηγήτρια : Όλα αυτά, που λέτε παιδιά, δημιουργούν μια εκρηκτική κατάσταση στο φοιτητικό κίνημα και **γιγαντώνουν την αγωνιστική διάθεση των νέων εναντίον της δικτατορίας.** Οι νέοι μάχονται εναντίον της δικτατορίας. Βρήκε κανείς αν υπήρχε άλλη εξέγερση φοιτητών πριν από το Πολυτεχνείο;

Μαθητής : Ναι, κυρία, η πρώτη φορά ήταν η κατάληψη της Νομικής Σχολής τον Φεβρουάριο του 1973. Επειδή η χούντα είχε παραβιάσει το πανεπιστημιακό άσυλο στο Πολυτεχνείο και είχε συλλάβει και παραπέμψει σε δίκη 11 φοιτητές, περίπου 3 με 4 χιλιάδες φοιτητές της Νομικής Σχολής κατέλαβαν το κτήριο της Νομικής Σχολής στην οδό Σόλωνος ζητώντας να ελευθερωθούν οι φοιτητές που είχαν συλληφθεί και να καταργηθεί ο νόμος για την υποχρεωτική στράτευση. Η δικτατορία, βέβαια, το βράδυ στο δελτίο ειδήσεων έλεγε ότι οι φοιτητές ήταν αντιδραστικοί και αλήτες. Κι όμως, δεν ήταν τίποτε άλλο από νέα παιδιά που ήθελαν να ζήσουν ελεύθερα.

Ποιος την ζωή μου ποιος την κυνηγά-τραγούδι

Καθηγήτρια: Και φτάνουμε στις 14 Νοεμβρίου 1973, ημέρα Τετάρτη. Για να δούμε τι βρήκατε κατά την έρευνα σας ότι έγινε εκείνη την μέρα;

Μαθητής: Το μεσημέρι της Τετάρτης 14 Νοεμβρίου άρχισαν στο Πολυτεχνείο Γενικές Συνελεύσεις. Οι φοιτητές του αποφάσισαν αποχή από τα μαθήματα. Στα πανεπιστήμια όλης της Αθήνας γίνονται συγκεντρώσεις. Εκατοντάδες φοιτητές ξεκινούν για το **Πολυτεχνείο**, που βρίσκεται στην οδό Πατησίων, κοντά στην πλατεία Ομόνοιας, στο κέντρο της Αθήνας. Μερικά πανό εμφανίζονται στα κάγκελα, γραμμένα πρόχειρα με μαρκαδόρους:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ

ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Ο όγκος των συγκεντρωμένων όλο και μεγαλώνει. Τα συνθήματα γίνονται όλο και πιο αντιδικτατορικά

ΕΥΠΝΑ ΛΑΕ.

ΛΑΕ ΠΕΙΝΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΑΣ, ΛΑΕ ΠΕΙΝΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΡΕΜΑΣ,

ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ.

ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ, Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΛΑΟΣ

Τελικά, μέσα σε ένα πανδαιμόνιο ενθουσιασμού, αποφασίστηκε από όλες τις σχολές να γίνει κατάληψη του Πολυτεχνείου και οι φοιτητές να παραμείνουν κλεισμένοι σε αυτό, ώσπου να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους.

- Δραματοποίηση (4-5 παιδιά μπροστά όρθια)

- Λοιπόν θα μείνουμε κλεισμένοι μέσα στο Πολυτεχνείο, ώσπου να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας !
- Γιούπι! Μπράβο! Ναι!
- (οι φοιτητές αγκαλιάζονται και φιλιούνται)
- Και τώρα, πρέπει να οργανωθούμε! Να βάλουμε φύλακες, να μην μπουν μέσα οι αστυνομικοί
- Να κανονίσουμε φαγητό.
- Και που θα κοιμόμαστε;
- Πρέπει να γράψουμε και συνθήματα! Να τα γράψουμε σε μικρά χαρτάκια να τα πετάμε στον δρόμο μπροστά από τη σχολή.
- Κι αυτοί που δεν περνούν έξω από τη σχολή, πώς θα μάθουν τα αιτήματά μας;
- Θα φτιάξουμε ραδιοφωνικό σταθμό! Τι σόι μηχανικοί και ηλεκτρολόγοι είμαστε, αν δεν μπορούμε να φτιάξουμε!

Στο τέλος, ένας από την ομάδα των φοιτητών στρέφεται προς το κοινό και διαβάζει το ποίημα « Ένας ζεστός Νοέμβρης».

Εδώ Πολυτεχνείο (ηχητικό)

1050 Χιλιόκυκλοι (ποίημα)

Μαθητής :

Πέμπτη 15 Νοέμβρη 1973

Από το πρωί καταφθάνουν ομάδες-ομάδες οι νέοι, για να προστεθούν σε αυτούς που είναι ήδη μέσα. Δεν είναι μόνο φοιτητές. Είναι και μαθητές και εργαζόμενοι όπως για παράδειγμα οικοδόμοι. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο λαός της Αθήνας ανταποκρίθηκε στην έκκληση των φοιτητών να τους συμπαρασταθούν και να εξεγερθούν και αυτοί εναντίον της δικτατορίας. Ανάμεσα σε αυτούς που πήγαν να συμπαρασταθούν στους φοιτητές ήταν και ο δικός μας, ο Νίκος Ευλούρης. Τότε του έδωσαν το όνομα «ο Αρχάγγελος της Κρήτης». Πήγε στο Πολυτεχνείο και τραγούδησε το « Πότε θα κάνει ξαστεριά».

Ευλούρης, πότε θα κάνει ξαστεριά (ηχητικό)

Καθηγήτρια Μαθητής : Μέσα στο κτήριο επικρατεί απόλυτη τάξη και πειθαρχία. Οι φοιτητές έχουν εκλέξει μια Συντονιστική Επιτροπή από 28 μέλη. Αυτή καθόριζε/ρύθμιζε τα πάντα. Οι φοιτητές έχουν αποφασίσει και το τηρούν: να μην καταστρέψουν τίποτε μέσα στις αίθουσες του Πολυτεχνείου, να κρατήσουν τον χώρο καθαρό, να εφαρμόζουν τις αποφάσεις, να πειθαρχούν στις οδηγίες της συντονιστικής επιτροπής.

Οπτικό υλικό, ΡΡ και μουσική υπόκρουση πχ Πάλης ξεκίνημα νέοι αγώνες

Το απόγευμα της Πέμπτης ο κόσμος πληθαίνει έξω από το Πολυτεχνείο. Μέσα ο πυρετός ανεβαίνει. Τυπώνονται στους πολυγράφους φείγ-βολάν κι επειδή η ζήτηση είναι μεγάλη, γράφονται και στο χέρι. Οι φοιτητές της Σχολής Καλών Τεχνών ζωγραφίζουν σκίτσα για τον Αγώνα.

Ανώτατες Σπουδές (Σταματήσανε τα μαθήματα) Δημήτρης Ραβάνης Ρεντής. (ποίημα)

Στο προαύλιο και έξω στους δρόμους οι φοιτητές φωνάζουν τα συνθήματά τους. Πλαισιωμένοι από τον κόσμο που πληθαίνει, κολλάνε μεγάλα χαρτιά με συνθήματα στα τρόλεις που περνούν ή γράφουν στα αυτοκίνητα φράσεις όπως

ΛΑΕ, ΕΛΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ,

ΣΗΜΕΡΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ.

ΕΞΙ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΝ ΑΡΚΕΤΑ, ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝΕ ΕΦΤΑ.

Μαθητής:

Παρασκευή 16 Νοεμβρίου

Η μέρα ξεκινά με ένταση. Το καθεστώς έχει αρχίσει να πανικοβάλλεται, γιατί καταλαβαίνει πως αυτό που γίνεται στο Πολυτεχνείο δεν είναι απλώς μια φοιτητική κατάληψη, αλλά μια λαϊκή εξέγερση.

Στο μεταξύ καταφτάνουν στο Πολυτεχνείο

- αντιπροσωπείες φοιτητών από άλλες πόλεις πχ Πάτρα,
- απλοί άνθρωποι που φέρνουν στους φοιτητές τρόφιμα, ρούχα,
- αγρότες από τα Μέγαρα που διαμαρτύρονται για την απαλλοτρίωση της γης τους
- οικοδόμοι που διαδηλώνουν και δονούν την ατμόσφαιρα με το σύνθημα ΔΕΝ ΠΕΡΝΑ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ.

-μηνύματα συμπαράστασης από διάφορους χώρους πολλαπλασιάζονται

Η υποστήριξη του κόσμου γιγαντώνει.

Οι μαθητές αποφασίζουν να κάνουν αποχή σε όλα τα σχολεία της Αθήνας.

Φοιτητές σε άλλες πόλεις πχ Πάτρα, Ιωάννινα ξεκινούν κι αυτοί καταλήψεις.

Μαθητής:

Το απόγευμα το πλήθος που έχει συγκεντρωθεί έξω από το Πολυτεχνείο έχει δημιουργήσει το αδιαχώρητο. Άλλοι λένε πως ήταν 30000, άλλοι πως ήταν 150000. Το σίγουρο είναι 'ότι ήταν πάρα πολλοί.

Από τις 6 το απόγευμα αρχίζουν οι διαδηλώσεις και ταυτόχρονα οι συγκρούσεις με τις δυνάμεις της αστυνομίας. Η αστυνομία ρίχνει δακρυγόνα και καπνογόνα και η ατμόσφαιρα έξω από το Πολυτεχνείο γίνεται αποπνικτική. Φοιτητές και διαδηλωτές στήνουν τα πρώτα οδοφράγματα έξω από το Πολυτεχνείο. Οι τραυματίες από τα χτυπήματα της αστυνομίας πληθαίνουν

συνεχώς. Σε αυτές τις συγκρούσεις υπάρχει και ο πρώτος νεκρός. Είναι ο 17χρονος Διομήδης Κομνηνός, ο οποίος, καθώς προσπαθούσε να βοηθήσει τραυματίες, δέχτηκε μια σφαίρα στην καρδιά και έπεσε νεκρός.

Στον Διομήδη Κομνηνό Δημήτρης Ραβάνης Ρεντής (ποίημα)

Μαθητής :

Τεθωρακισμένα οχήματα της αστυνομίας εμφανίζονται στους δρόμους γύρω από το Πολυτεχνείο και χτυπούν αδιακρίτως. Όμως το συγκεντρωμένο πλήθος, αυτή η άοπλη λαοθάλασσα δεν υποχωρεί. Ανάβει φωτιές για να εξουδετερώσει τα δακρυγόνα και καπνογόνα της αστυνομίας.

Τότε, ακροβολισμένοι στις ταράτσες των γειτονικών πολυκατοικιών ελεύθεροι σκοπευτές αρχίζουν να πυροβολούν αδιακρίτως τους συγκεντρωμένους. Οι τραυματίες πληθαίνουν. Τα ασθενοφόρα δεν επαρκούν για να τους μεταφέρουν στα νοσοκομεία. Επιστρατεύονται ιδιωτικά αυτοκίνητα. Οι οδομαχίες συνεχίζονται, το αίμα αθών κυλά στην άσφαλτο.

Παιδιά του Ονείρου (ποίημα)

Μαθητής :

Γύρω στην μία τα ξημερώματα Σαββάτου, κάνουν την εμφάνισή τους τα τανκς του στρατού.

Θέ μου, πόση επέλαση σιδήρου, βία μηχανοκίνητη!

Ο κόσμος αρχίζει να υποχωρεί. Αρκετοί αναζητούν καταφύγιο σε κοντινές πολυκατοικίες , οι ένοικοι των οποίων αφήνουν επίτηδες τις πόρτες τους ανοιχτές, για να προφυλάξουν τους καταδιωκόμενους από την μανία των διωκτών τους.

Τα τανκς παίρνουν θέση μπροστά στις πύλες του Πολυτεχνείου.

Ο ραδιοφωνικός σταθμός των φοιτητών κάνει έκκληση στους φαντάρους

P/φ σταθμός Αδέλφια μας φαντάροι !!

Μαθητής :

Όμως, η δικτατορία έχει πάρει την απόφασή της. 3 τα ξημερώματα, το μεγαλύτερο τανκ που βρίσκεται απέναντι από την κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου πέφτει με ορμή πάνω στην πύλη. Οι σκαρφαλωμένοι στα κάγκελα φοιτητές παρασύρονται και σκοτώνονται. Το τάνκ εισβάλλει στο Πολυτεχνείο και ακολουθείται από δυνάμεις των Λοκ, αστυνομικούς και μυστικούς. Οι φοιτητές τρέχουν προς το εσωτερικό και τραγουδούν τον Εθνικό ύμνο. Οι στρατιώτες και οι αστυνομικοί εφορμούν με τις λόγχες και τους κυνηγούν. Δέρνουν τους φοιτητές ανελέητα. Πολλούς από αυτούς τους σκοτώνουν Η ατμόσφαιρα θυμίζει κόλαση. Ο ραδιοφωνικός σταθμός εκπέμπει τις τελευταίες λέξεις των φοιτητών.

Ραδιοφωνικός σταθμός τελευταίο σήμα ηχητικό

Μαθητής :

Την άλλη μέρα, ενθύμια της άλωσης του προπυργίου της Λευτεριάς απέμεναν στην στροφή τα αίματα από τον πρώτο νεκρό Πολυτεχνείου, τον Διομήδη Κομνηνό. Και πιο πέρα κι άλλα αίματα μαζί με αποκαΐδια και στάχτες.... Το αίμα του Αλέξανδρου που σπούδαζε γιατρός, το αίμα της Μαρίας που τέλειωνε αρχιτέκτων. Οι λακκούβες που είχαν ανοίξει στην άσφαλτο οι ερπύστριες των τανκς είχαν γεμίσει αίμα, που δεν μπόρεσαν ή δεν σκέφτηκαν να μαζέψουν

αυτοί που διατάχτηκαν να μαζέψουν τους νεκρούς και τραυματίες, για να μην φαίνεται η θηριωδία αυτής της νύχτας με το φως του ήλιου.

Επιστροφή (ποίημα)

Εδώ ας σηκωθούμε όλοι κι ας κάνουμε προσκλητήριο νεκρών

Μουσικό χαλί: επέσατε θύματα

Ονόματα νεκρών Πολυτεχνείου μάλλον εγώ, μαθητές περνούν μπροστά και αφήνουν γαρούφαλα.

Διομήδης Κομνηνός του Ιωάννη, 17 ετών, μαθητής

Toril Margrethe Engeland του Per Reidar, 22 ετών, φοιτήτρια από το Molde της Νορβηγίας.

Βασίλειος Φάμελλος του Παναγιώτη, 26 ετών,

Γεώργιος Σαμούρης του Ανδρέα, 22 ετών,

Δημήτριος Κυριακόπουλος του Αντωνίου, 35 ετών, οικοδόμος,

Σπύρος Μαρίνος του Διονυσίου, 31 ετών,

Νικόλαος Μαρκούλης του Πέτρου, 24 ετών,

Στυλιανός Καραγεώργης του Αγαμέμνονος, 19 ετών, οικοδόμος,

Μάρκος Καραμανής του Δημητρίου, 23 ετών, ηλεκτρολόγος

Αλέξανδρος Σπαρτίδης του Ευστρατίου, 16 ετών, μαθητής,

Αλέξανδρος - Βασίλειος (Μπασρί) Καράκας, 43 ετών, Αφγανός τουρκικής υπηκοότητας

Ανδρέας Κούμπος του Στέργιου, 63 ετών, βιοτέχνης

Μιχαήλ Μυρογιάννης του Δημητρίου, 20 ετών, ηλεκτρολόγος.

Κυριάκος Παντελεάκης, εκτελεσμένου στις 18/11/1973 από πυρά άρματος μάχης στην Πατησίων,

Ευστάθιος Κολινιάτης

Σπυρίδων Κοντομάρης (πρώην βουλευτής Κερκύρας),

Σωκράτης Μιχαήλ

Δημήτριος Παπαϊωάννου,

Δημήτρη Θεοδώρα

Αλέξανδρος Παπαθανασίου

Βαγγελιώ

Δεν είναι θάνατος εδώ. Δεν είναι θάνατος.

Ενός λεπτού σιγή για τους νεκρούς μας .

Ετούτος ο λαός δεν γονατίζει

παρά μονάχα μπροστά στους νεκρούς του.

Γιάννης Ρίτσος.

Εγώ

Νεότητα!

Πληρωμή του ήλιου.

Αιμάτινη στιγμή που αχρηστεύει τον θάνατο.

[Σιγή για λίγη ώρα]

Μαθητής: -Ωραία, κυρία. Καταλάβαμε τι έγινε στο Πολυτεχνείο. Και τώρα, πότε θα φτιάξουμε την γιορτή;

Καθηγήτρια : -Και τι νομίζετε ότι κάναμε τόση ώρα;

Μαθητής : Ναι, αλλά κυρία, κάτι δεν είπαμε . Πέτυχαν ή όχι οι φοιτητές; Έγιναν πράξη αυτά για τα οποία αγωνίζονταν;

Μαθητής : Έχω ακούσει ένα τραγούδι που λέει «Τίποτα δεν πάει χαμένο στην χαμένη μας ζωή...».

Καθηγήτρια : Σωστά. Κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος. Μπορεί οι φοιτητές να μην έριξαν την δικτατορία **αμέσως**, όμως ο αγώνας τους άνοιξε τον δρόμο για την πτώση της δικτατορίας τον Ιούλιο του επόμενου χρόνου. Όμως, για προσέξτε και τούτο. Για να δούμε αν ένας αγώνας πέτυχε τον σκοπό του και δικαιώνεται, πρέπει να δούμε αν αυτά για τα οποία αγωνίστηκαν κάποιοι άνθρωποι ισχύουν και σήμερα. Τι λέτε λοιπόν; Ισχύει σήμερα το ΨΩΜΙ -ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ;

Μαθητής : Όσο για το πρώτο, το ΨΩΜΙ, η οικονομική κρίση που περνάμε δείχνει ότι ...μπα! Χλωμό! Δηλαδή, ψωμί έχουμε να φάμε, οι περισσότεροι τουλάχιστον, αλλά η ακρίβεια όλο και ανεβαίνει και η φτώχεια πάει σύννεφο!

Μαθητής : Τουλάχιστον όμως παιδεία έχουμε.

Καθηγητής : Πολύ φοβάμαι , παιδιά μου πως ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της εκπαίδευσης σήμερα είναι ότι εσείς οι ίδιοι οι μαθητές δεν δείχνετε να ενδιαφέρεστε γι αυτήν. Και αν η εκπαίδευση δεν είναι κάτι που το πονάτε, το αγαπάτε και το θέλετε, υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να σας το αρπάξουν. Να κάνουν ότι σας το δίνουν, χωρίς όμως να σας το δίνουν. Για παράδειγμα, να έχετε μεν σχολεία, αλλά σε αυτά να έχετε χαμηλής ποιότητας μόρφωση.

Μαθητής : Είμαστε, όμως ελεύθεροι!

Μαθητής : Είμαστε πράγματι; Κοιτάξτε τι βρήκα !

Πόσο ελεύθεροι είμαστε;

Είμαστε ελεύθεροι να κυκλοφορούμε άνεργοι και φτωχοί.

Ελεύθεροι να πληρώνουμε για την Παιδεία την Υγεία και καθετί που θα έπρεπε να αποτελεί αυτονόητο δικαίωμα όλων και όχι μόνο όσων έχουν να πληρώσουν.

Ελεύθεροι να παγώνουμε μέσα στα σπίτια μας, γιατί έχουμε ενεργειακή κρίση και το πετρέλαιο είναι πανάκριβο.

Ελεύθεροι να βλέπουμε ανήμπορους και ηλικιωμένους να πεθαίνουν, γιατί η υγεία δεν είναι δημόσια.

Ελεύθεροι να σωπαίνουμε όταν φεύγουμε απλήρωτοι από την δουλειά.

Ελεύθεροι να αποβλακωνόμαστε με τα σκουπίδια που μας μπουκώνει η τηλεόραση.

Ελεύθεροι να πιστεύουμε ό, τι θέλουμε, αλλά να απαγορεύεται να κάνουμε κάτι για να φέρουμε κοντά αυτά που πιστεύουμε. Άρα, τελικά είμαστε εεΰθεροι